

blive Spørgsmaal om, at den skal opgive sin Conjunctionsfrihed og den Frihed, Beboerne hidtil have havt fra ældgammel Tid til at brænde Brændevlin til eget Forbrug, hvilket har været under Ventilation, saavidt muligt, en fuldkommen Erstatning for dette Tab, som for de Skatleydende opstaaer ved, at de skulle opgive denne Frihed, og at navnlig den Erstatning, der tilstaaes dem, maatte blive rigeligere end den, som af Finanzministeriet er bleven foreslaaet.

Funder: Jeg skal ikke komme tilbage til Spørgsmaalet om Indqvarteringsfattens Størrelse, hvorom jeg allerede udførlig har udtalt mig forrige Gang, men da det er muligt, at det af mit Foredrag under denne Sags anden Behandling ikke klart fremgaaer, hvorledes mit Forhold egentlig er til denne Sag, saa vil jeg blot tillade mig at erklære, at uagtet jeg jo vistnok har troet at have væsentlige Erindringer mod Lovforslaget, har jeg dog ikke kunnet skjønne rettere, end at jeg maatte give dem Ret, som mene, at Sagens Stilling i det Hele og dens Forbindelse med en anden Sag gjør det meget betænkeligt, hvis det atter skulde gaae tilbage til Folkethinget, og jeg skal derfor tillade mig at stemme for Loven.

Ordføreren (Simony): Det er kun nogle ganske korte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gjøre med Hensyn til, hvad der er yttret af den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Valgfreds (Bessely). Det forholder sig ganske rigtigt, som han yttrede, at jeg i mit tidligere Foredrag har antaget, at Indqvarteringsfattens kun andrager 18,166 Rbd. 4 Mk.; men efter min Mening er her ikke Tale alene om Fordelingen af Indqvarteringsfattens, men her er Tale om Fordelingen af hele Indqvarteringsbyrden, og den andrager langt mere end 18,166 Rbd. 4 Mk. Indqvarteringsbyrden kan ansættes, efter de Oplysninger, som Udvalget har meddeelt i dets Betænkning, til omtrent 54,000 Rbd., og om dette Beløbs Fordeling paa den samlede Commune, som har at udrede Indqvarteringsbyrden, er det efter Udvalgets Pluralitets Mening, at der er Tale. Forsaavidt derfor den ærede Landsthingsmand har yttret, at Principet, som ligger til Grund for Gjennem-

førelsen af de enkelte Bestemmelser i Loven, er fraveget, kan jeg ikke erkjende dette. Der falder nemlig ikke paa de tvende andre Besatningsklasser, Hartornet og Kjøbenhavn, en større Byrde derved, at Indqvarteringsfattens er bleven forhøiet; — deres Besatning bliver ikke høiere paa Grund deraf. Derimod maa det vel erkjendes, at for Kjøbstæderne, paa hvilke Indqvarteringsfattens hviler, bliver Posternes Fordeling noget anderledes end den hidtil har været; men det er Noget, som Regjeringen var besejret til selv uden Hensyn til den foreliggende Lov. Saaledes som jeg troer tidligere at have udviklet, danne alle Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn en samlet Commune med Hensyn til Indqvarteringen, og da der ikke er nogen Lov, der hjemler, at den ene Kjøbstad skal have et Fortrin eller Lettelse med Hensyn til Indqvarteringsbyrden fremfor de øvrige, maa Landets Kjøbstæder finde sig i at bære ligelig den Byrde, Indqvarteringen medfører. Men, som berørt, er det alene Indqvarteringsfattens, som hidtil kun er opkrævet med 18,166 Rbd. 4 Mk., men derimod vil den i Forbindelse med alle de andre Byrder, som følge af Indqvarteringen, kunne ansættes til 54,000 Rbd., eller, saaledes som den ved Hjælp af Indqvarteringsfondens Renter kan nedsættes, til 46,000 Rbd. At nu samtlige Kjøbstæder heri Landet danne en saadan fælles Commune, troer jeg endnu mere klart fremtræder, naar der henføres til, hvorledes der blev forholdt med Indqvarteringsbyrdens Fordeling i en tidligere Tid. Lige indtil 1788 reparerede Communerne indbyrdes Indqvarteringsfattens mellem hinanden; den passerende aldeles ikke Statskassen. Da imidlertid denne Fordeling af Kjøbstæderne indbyrdes foranledigede Uorden, idet, som det er yttret i den originale Betænkning, hvorom jeg tidligere har tilladt mig at tale, de Byer, der tidligere havde havt Garnison, men nu mistede samme, vedbleve at have Indqvarteringshjælpefattens, og omvendt, da var det, at Commissionen androg paa, at Indqvarteringshjælpefattens maatte blive fordeelt ved Øvrigheden, og siden den Tid, 1788, er Skatten derfor passeret gennem Amtstuerne, og endelig blev idetmindste Resten deraf, som ikke blev anvendt til de beqvarterede Byer,